

Mastegar poesia

Un antic professor del centre, de l'assignatura de Llengua catalana i Literatura, en Josep Hernández, va portar-nos a l'aula l'activitat *El vers encès*, dedicada al poeta valencià Vicent A. Estellés.

El professor Josep Hernández

Va ser el dilluns 30 de març als cursos de 1r de Batxillerat (H/S i N/T), quan vam escoltar enmig del silenci aquest poema del llibre *Hotel París*:

V

Mire el llit, el meu llit, metal·lic a l'hotel.

Té, Françoise, l'estatura exacta del pecat.

Considere els llençols i el cobertor, vermell,

i les parets verdoses i l'espill i el bidet,

I lleve el cobertor amb certa lentitud;

toque els llençols, humits i blancs, i suavíssims.

Pense unes cuixes tendres, Françoise, pense un cos d'aigua.

Pense el pes del ruixim, Françoise, i pense l'ègloga.

Josep Hernández explicava els recursos expressius de la poesia de V.A. Estellés. Una poesia directa i suggerent. Realista. Una presència de verbs en present: mire, té, considere, lleve, toque, pense, que ens situen en un procés d'observació i immediatesa, en un primer moment purament descriptiu, per al final del poema arribar a

considerar la vivència en un estat més intel·lectual en utilitzar el verb PENSAR: "Pense en unes cuixes tendres.....pense en el pes del ruixim.....i pense l'ègloga. Pensar finalment el poema. El poeta construeix, escriu i abstreu a partir d'una vivència real. S'immortalitza amb les paraules. És poesia.

El alumnes van participar força a partir de les preguntes que en Josep H. els feia dels versos que llegia. D'una manera indirecta s'anaven suggerint els continguts dels poemes. Mastegàvem poesia, utilitzant un verb del mateix Estellés.

Al final de la sessió quan en Josep H. va recitar del poema *Els amants* :

No hi havia a València dos amants com nosaltres,
car amants com nosaltres en són parits ben pocs.

Ens parlava també d'Ausiàs March (el poeta del segle XV, també valencià), al qual Estellés s'hi refereix sovint, els alumnes van adonar-se que la poesia no coneix del temps, i que sempre hi ha constants que es repeteixen i es perllonguen.

L'hora de l'activitat va acabar. El vers encès s'ahavia escoltat. Vam acomiadar en Josep H. amb un fort aplaudiment i fins una altra oportunitat.

Un rapsoda conegut, en Josep Hernández